Р Е Ш Е Н И Е
№ 39785

гр. София, 14.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 37 състав,** в публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7959** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 28, ал. 5 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба на Н. Й. Б. срещу отказ на заместник – директора на СДВР да извърши заличаване на лични данни, обективиран в негово писмо рег. № 513000-39222/27.05.2026 г.
Излагат се съображения за липсата на причина за обработване на личните му данни, свързани с прокурорска преписка № 312/2022 г., образувана по сигнал на група граждани по повод трафопост. По повод на това се позовава на постановление от 18.04.2023 г. на прокурор за отказ за образуване на досъдебно производство. Счита, че личните му данни следва да се изтрият от информационната система за документооборот на СДВР, отнасящи се по вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04- РУ на СДВР.
Ответната страна – заместник – директор на СДВР изразява становище за неоснователност на жалбата.
Сдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:
Производството е образувано по заявление - искане вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. на Н. Й. Б., с което да се изтрият личните му данни, обработвани в Интегралната регионална полицейска система – СДВР и Централната автоматизирана информационна система „Документооборот“ (ЦАИСДО) на СДВР и РУ, отнасящи се по входящ номер 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04 - РУ на СДВР, пр. пр. № 312/19.01.2022 г. по описа на СРП по сигнал на група граждани във връзка с трафопост.
В искането е направено искане за изтриване на лични данни и по повод досъдебно производство

№ 2283МК1307/2020 описа на 04 - РУ на СДВР, но същото не е предмет на оспорения отказ.
В искането се посочва за издадено на постановление от 18.04.2023 г. на прокурор от СРП за отказ за образуване на досъдебно производство.
Постановено е решение № 6428/17.02.2026 г. по адм. д. № 4370/2025 г. на АССГ, с което отменя мълчалив отказ на директора на СДВР по заявление вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. в частта му, с която е направено искане за изтриване на личните му данни във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04 - РУ на СДВР, пр. пр. № 312/19.01.2022 г. по описа на СРП, като преписката е изпратена на административния орган за произнасяне по заявлението в тази част.
По настоящето дело е приобщено за послужване адм. д. № 4370/2025 г. на АССГ, по което се намира горепосоченото заявление - искане вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. на Н. Й. Б. и предварителна проверка № 228000-1010/2022 г. по описа на 04 - РУ на СДВР, заедно с пр. пр. № 312/2022 г. по описа на СРП.
Приложена е жалба на членове на ЖСК „Български художник“, [населено място], в която са изложени твърдения за извършени от страна на Н. Б. самоуправни действия, изразяващи се в това, че претендира да е собственик на трафопост и пода закана/заплаха за преустановяване на ел. ток, доставян от „Ч. електро България“, е принуждавал сключването на договор.
Налично е разпореждане от 18.01.2022 г. на прокурор при СРП, постановено по пр. пр. № 312/2022 г. по описа на СРП, с което е възложено извършването на предварителна проверка по повод подаден сигнал на група граждани, членове на ЖСК „Български художник“, срещу Н. Й. Б. за извършено престъпление по чл. 323, ал. 1 НК. Това разпореждане, заедно с прокурорската преписка, е депозирано в 04 - РУ на СДВР, за което върху прокурорския акт е поставен входящ номер 228000-1010/21.01.2022 г. (л. 148 от приобщеното адм. д. № 4370/2025 г. на АССГ).
С Постановление от 13.04.2023 г. на прокурор при СРП, постановено по пр. пр. № 312/2022 г. по описа на СРП, е отказано образуване на досъдебно производство и е прекратена прокурорската преписка, образувана по сигнал на група граждани, членове на ЖСК „Български художник“, от [населено място], срещу Н. Й. Б. за извършено престъпление по чл. 323, ал. 1 НК, изразяващо се в самоуправни действия, претендиращ да е собственик на трафопост и под заплаха за преустанвояване на ел. ток, доставян от „Ч. електро България“, е принуждавал за сключване на договор. Не се спори, че прокурорското постановление е влязло в сила.
По адм. д. № 4370/2025 г. на АССГ е налична справка от 27.01.2026 г. на ст. експерт в СДВР, в която се посочва, че с входящ номер 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04 - РУ на СДВР е регистрирана изпратената от СРП пр. пр. № 312/2022 г. по описа на СРП, за извършване на проверка по сигнал на група граждани, членове на ЖСК „Български художник“, срещу Н. Й. Б., относно самоуправни действия, претендиращ да е собственик на трафопост и под заплаха за преустановяване на ел. ток, доставян от „Ч. електро България“, е принуждавал за сключване на договор.

Налични са извадки от Централната автоматизирана информационна система „Документооборот“ (ЦАИСДО), намиращо се на л. 25 по настоящото дело и л. 374 от изисканото за послужване адм. д. № 4370/2025 г. на АССГ. В двете справки е отразено, че в 04 - РУ на СДВР е постъпила прокурорска преписка № 312/2022 г. на СРП, която е заведена с входящ номер 228000-1010/21.01.2022 г.
В справките е отразено още (в полето „Относно“), че се изпраща пр. пр. № 312/2022 г. на СРП за извършване на проверка по сигнал на група граждани, членове на ЖСК „Български художник“, [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Н. Й. Б., относно самоуправни действия, претендиращ да е собственик на трафопост и под заплаха за преустановяване на ел. ток, доставян от „Ч. електро България“, е принуждавал за сключване на договор.

По преписката е приложена Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 28, ал. 1 ЗМВР са оправомощени директорите и заместник – директорите на Столична дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на МВР да разглеждат и да се произнасят по искания за упражняване на права по чл. 12 – чл. 22 от Регламент (ЕС) 2016/679.
Представено е удостоверение от 29.06.2026 г. на отдел „Човешки ресурси“ към СДВР, с което удостоверява, че към 27.05.2026 г. К. Т. заема длъжността заместник – директор на СДВР.
Последвало е изпращане на оспореното писмо рег. № 513000-39222/27.05.2026 г. на заместник – директора на СДВР, с което оставено без уважение искането на Н. Б. за изтриване на личните му данни, обработвани в Централната автоматизирана информационна система „Документооборот“ (ЦАИСДО) на СДВР, отнасящи се по входящ номер 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04 - РУ на СДВР.
В мотивите е прието, че съгласно чл. 24, ал. 1 ЗМВР в Министерство на вътрешните работи се изграждат информационни фондове за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. ЦАИСДО обхващала процесите по регистриране и обработка на хартиените и електронните документи, създавани и получавани в МВР.
В мотивите се уточнява, че в ЦАИСДО е регистрирана получена на 21.01.2022 г. в 04 - РУ на СДВР от СРП прокурорска преписка № 312/2022 г. по описа на СРП, като в документен регистър „входящи“ този документ е вписан с УРИ (входящ) 228000-1010/21.01.2022 г. В полето „свободен текст“ (относно) е вписан следният текст: СРП изпраща пр. пр. № 312/2022 г. за проверка по сигнал на група граждани, членове на ЖСК „Български художник“, [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Н. Й. Б., относно самоуправни действия, претендиращ да е собственик на трафопост и под заплаха за преустановяване на ел. ток, доставян от „Ч. електро България“, е принуждавал за сключване на договор.
Органът се е позовал на чл. 25, ал. 2 ЗМВР, според който органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Според органа не са налице основанията по чл. 17, пар. 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, поради което на основание чл. 17, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е отказано изтриване на личните данни на жалбоподателя в ЦАИСДО.
При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:
Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспореният отказ е издаден от компетентен орган, а именно заместник – директорът на СДВР, тъй като на него по реда на чл. 28, ал. 1 ЗМВР са делегирани правомощията за произнасяне по искания за упражняване на права по чл. 12 – чл. 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, което се установява от Заповед № 8121з-1111/08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.
Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни мотиви и разпоредителна част, от които може да се направи извод какви са причините за постановяване на отказа.
Отказът е издаден при спазване на административнопроизводствени правила.

Налице е допуснато нарушение на материалния закон.
Съгласно чл. 29, ал. 1 ЗМВР администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.
Съгласно чл. 29, ал. 2 ЗМВР редът за обработване на лични данни се определя с инструкция на министъра на вътрешните работи, а именно Инструкция № 8121з-1280 от 07.10.2021 г. за реда за обработване на лични данни в Министерството на вътрешните работи.
Според чл. 28, ал. 2 ЗМВР администраторът на лични данни или оправомощени от него длъжностни лица разглеждат заявленията за упражняване на права от субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679.
В случая се съхраняват лични данни на жалбоподателя Н. Б. в Централната автоматизирана информационна система „Документооборот“ (ЦАИСДО), свързано с получаване на прокурорска преписка № 312/2022 г. на СРП, което е отразено като документ с входящ номер 228000-1010/21.01.2022 г. Под този номер в ЦАИСДО са отразени имената на жалбоподателя, които са негови лични данни по смисъла на чл. 4, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.
В чл. 24, ал. 1 ЗМВР е регламентирано, че в МВР се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. Според чл. 25, ал. 2 ЗМВР органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. В случая се касае за обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, пар. 2 Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като се извършват автоматизирани операции по съхранение на лични данни в ЦАИСДО под вх. № 228000-1010/21.01.2022 г.
С подаване на молба вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. на Н. Й. Б., послужила за иницииране на административното производство пред органа, е упражнено правото за изтриване на лични данни, регламентирано в чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679.
Според чл. 17, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.
Съдът достига до извод за наличието на основанието за изтриване на лични данни, регламентирано в чл. 17, пар. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани. Следва да се има предвид, че тази норма кореспондира и с чл. 25, ал. 1 ЗМВР, указващ обработването на лични данни да се извършва само за целите, за които са предоставени. Органът въобще не е съобразил и обсъдил целите, за които са предоставени личните данни на жалбоподателя. Същите са получени по повод предоставяне на прокурорска преписка № 312/2022 г. на СРП, по която с разпореждане от

18.01.2022 г. на прокурор при СРП е възложено извършването на предварителна проверка. Това налага извод, че целите за съхраняване на лични данни са свързани с извършването на предварителна проверка от 04 - РУ на СДВР. Органът не е съобразил издаденото постановление от 13.04.2023 г. на прокурор при СРП, с което е отказано образуване на досъдебно производство и е прекратена прокурорската преписка № 312/2022 г. на СРП. Това означава, че не е необходимо извършване на предварителна проверка по повод подадения сигнал, т. е. отпаднали са целите за съхраняване на лични данни, поради което е налице основанието за изтриване на лични данни по чл. 17, пар. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679. По тези съображения е основателно искането на Н. Б. за изтриване на личните му данни в ЦАИСДО, съхранявани под вх. № 228000-1010/21.01.2022 г.

Неправилни са изводите на органа за приложение на нормата на чл. 17, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, според която параграфи 1 и 2 не се прилагат, доколкото обработването е необходимо за спазване на правно задължение, което изисква обработване, предвидено в правото на Съюза или правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора или за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Цитираната норма не намира приложение, тъй като е отпаднало правното задължение за обработване на лични данни на жалбоподателя по процесния повод, тъй като с прекратяване на прокурорската преписка отпадат законовите задължения на органите на МВР за извършване последваща проверка на сигнала.

Горното налага извод за основателност на жалбата, поради което оспореният отказ следва да се отмени, а преписката да се изпрати на органа, който в 14 – дневен срок да заличи личните данни на Н. Б. в ЦАИСДО, съхранявани под вх. № 228000-1010/21.01.2022 г.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право на разноски, които са 5,11 евро за заплатена държавна такса. Не следва да се присъжда адвокатски хонорар, въпреки че по делото е приложено пълномощно и договор за правна защита по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА. Това е така, тъй като същите са предоставени единствено при упражняване на правото на електронен достъп до делото. Жалбата не е подписана от упълномощения адвокат и липсват молби по делото, които да са подписани от същия. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и без адвокат. Всичко това означава, че по делото не осъществявано реално процесуално представителство от адвокат, т. е. не са извършени никакви действия на упълномощения адвокат от името за сметка на жалбоподателя. Липсва оказано правно съдействие по реда на чл. 38, ал. 1 ЗА, поради което не се дължи адвокатски хонорар.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ на заместник – директора на Столична дирекция на вътрешните работи да извърши заличаване на лични данни на Н. Й. Б. в ЦАИСДО, съхранявани под вх. № 228000-1010/21.01.2022 г., във връзка с подадено заявление вх. № 513000-14520/25.02.2025 г., който отказ е обективиран в негово писмо рег. № 513000-39222/27.05.2026 г.

ИЗПРАЩА преписката на заместник – директора на Столична дирекция на вътрешните работи, който в 14- дневен срок следва да произнесе, съобразявайки мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Б. сумата в размер на 5,11 евро, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: